
ЙОГО ЖИТТЯ – РІДНИЙ ВУЗ

(до 70-річчя кандидата сільськогосподарських наук Анатолія Андрійовича Кочерги)

Не так часто зустрінеш людину, яка з молодих років, обираючи свій життєвий шлях, професію, залишається вірною їй назавжди. Саме такою людиною є кандидат сільськогосподарських наук, доцент кафедри рослинництва Анатолій Андрійович Кочерга, який у такий прекрасний осінній день, 11 вересня, відзначив свій 70-річний ювілей.

Народився Анатолій Андрійович 11 вересня 1948 року в селі Вищий Булатець Лубенського району Полтавської області. І, мабуть, батьки з дитячих років прищепили йому любов до землі, до нелегкої селянської праці, бо, закінчивши середню школу, а потім проходячи службу у лавах Радянської армії (є учасником бойових дій у 1968 році), весь час мріяв про свою спеціальність, про вступ до вищого навчального закладу.

І мрія здійснилася: в 1970 році він успішно склав іспити до Полтавського сільськогосподарського інституту на агрономічний факультет. І з цього часу, протягом 48 років, все його життя пов'язане з рідним вузом; має один-єдиний запис у трудовій книжці (змінювалися лише посади та назва Полтавського аграрного вузу).

Навчальну, наукову та виховну роботу він тісно поєднував з громадською: працював на посадах голови об'єднаного профкому інституту, проректора з адміністративно-господарської роботи, секретаря парткому, декана підготовчого факультету для іноземних громадян, декана агрономічного факультету, проректора з науко-

во-педагогічної і наукової роботи, завідуючого кафедрою рослинництва. А нині він працює на посаді заступника керівника підрозділу з виховної роботи.

На якій би посаді не працював Анатолій Андрійович, він завжди був і залишається прикладом сумлінної праці, взірцем виконання покладених на нього обов'язків. І зараз, коли вуз готується до свого ювілею (100-річчя з дня заснування), який відбудеться в 2020 році, йому доручена дуже складна і відповідальна робота в складі редакційної колегії з написання столітньої історії нашого вузу.

Анатолій Андрійович – це особистість, яка має унікальну здатність об'єднувати на роки навколо себе всіх оточуючих. Він став справжнім наставником і мудрим учителем для багатьох студентів і колег по роботі, які, у свою чергу, дуже поважають ювіляра за інтелігентність, скромність, глибоку порядність, високий професіоналізм, невтомність і заповзятість у роботі. Ми завжди його бачимо усміхненим і життєрадісним. У цій людині гармонійно поєднуються життєва сила, чуйність, доброта, велика любов до професії.

Швидко плине час, промайнули незабутні студентські роки, пройшло велике, інколи і не просте, трудове життя. Але воно продовжується...

То ж здоров'я Вам, Анатоліє Андрійовичу, щасливої долі ще на багато-багато років. Нехай подальша життєва доріжка стелиться уквітчаним рушником. Нехай збудуться всі побажання, висловлені колегами, рідними і близькими в день Вашого 70-річчя, а також, щоб Ви ще довгі роки радували нас своєю сонячною посмішкою, світлим та добрим поглядом. Тож, дай Боже Вам многая літа, лишатися в душі таким же молодим, відкритим до життя та людей.

Вперед, до нових перемог та здобутків, шановний імениннику! Щастя Вам доле!

А на закінчення прийміть складені нами такі віршовані рядки:

*Сміливим словом, добрими ділами
Ви приклад всім даєте нам,
Як для людей і для громади жити,
І ми за це безмежно вдячні Вам!*

Колектив кафедри рослинництва